

betelkyrkan.com

juni 2009 – augusti 2009

Föli Din längtan!

GÄSTSKRIBENTEN: ÖPPNA LANDSKAP

ULF LUNDELL SJUNGER "Jag trivs bäst i öppna landskap". Sången har blivit så älskad att den lär ha föreslagits att bli nationalsång.

Egentligen är det märkligt. Det mesta av Sverige är ju inte öppna landskap, utan skog.

Jag älskar de blånande skogklädda bergen som omsluter vår lilla by i Hälsingland.

Men det är ju just det, mellan bergen ligger byn, med åkrar, ängar och hagar, "täkter" som man säger. Och där ligger sjön, som med Kerstin Ekmans underbara uttryck "lyfter ljus i sin skål".

Det är inte bara ölanningar, sydskaningar och människor från Vara eller Uppsala – där det verkligen är öppna landskap – som älskar Ulf Lundells sång. Och kanske handlar längtans öppna landskap om något annat än slättbygdens skönhet och ljuset över havet. Just det där, att mellan berg och skogar ligger åkrar, ängar och hagar.

När fler djur gick i bet, när landsbygden var full av småbruk, öppnade sig landskapet överallt i Sverige. Lövängar, kornlyckor, kohagar, linåkrar... Landsvägarnas grindar och åkrarnas trädholmar.

Jag är stadsbarn, i min barndom var landsbygden något vi besökte, oftast sommartid.

Men också jag kan känna en rent kroppslig saknadsmärta när jag tänker på mjölkpallar och sädesskylar. Min syster och jag satt i baksätet och räknade mjölkkrukorna på mjölkpallarna.

Och i sommaraftnarna, den där gyllene stunden av dagens värme och kvälens svalka, den djupt gröna och gyllengula stunden, samlades korna vid hagstängslen och väntade på mjölkningen.

Strukturrationaliseringen av jordbruket på sextio- och sjuttiotalen var så hastig och brutal att den kan liknas vid ett kulturmord. Därför finns det hos så många av oss en smärtpunkt, en glupande saknad efter öppna landskap, efter kor

som samlas vid hagstängslet i gyllengul afton.

Att vara småbrukare var ett hårt slit. Livet var överhuvudtaget hårdare, långt in i sextioalet kunde man se kvinnornas spruckna tvätthänder och svullna skurknän, också i moderna stadsmiljöer.

Ingen kan påstå att det var bättre förr.

Men att något gick förlorat när vi fick det bättre.

Det kan man påstå.

Redan på trettioalet skrev Karl Östman, som var en av våra allra första arbetarförfattare, i sin artikelserie om de döda sågverken på Alnön att det blivit så långt mellan människorna i den nya tiden och att han känner sig som en främling i en "oromantisk värld".

Så kan vi väl alla känna när vi blir medelålders och äldre.

Men jag tror att där också ryms något annat och mer.

Karl Östmans ungdomstid, som han saknar när han som medelålders vandrar runt bland Alnös döda sågar, var sannerligen ingen idyll. Det var ofattbart hårt kroppsarbete, knapphet och ibland ren nöd.

Det var inte bättre förr.

Men något gick förlorat när vi fick det bättre.

Vi har idag fler valmöjligheter än någon tidigare generation.

Men på något sätt är det som om just det gör att så mycket går oss förbi. Som

om vi inte är närvarande i vårt eget liv.

När Karl Östman var en liten elvaårig brädgårdsarbetare upptäckte han att en äldre arbetskamrat hade en bok, "Hur Stanley fann Livingstone". Boken gjorde att han drogs till arbetskamratens hem och hela vägen dit blev besjälad och för alltid inpräntad i minnet genom läsupplevelse. Hur många böcker idag blir så älskade?

De öppna landskapens vårdare hade hårda och strävsamma liv. De hade inte tid att tänka på att förverkliga sig själva.

I stället skapade de en värld, byggde landet, rent bokstavligt.

Ingen tycker om slyåkrar. Även storstadsbor vill ha en levande landsbygd.

Tänk om finanskrisen och klimathotet kunde få samverka till ett mer småskaligt liv för lite fler, efterfrågan på lokala produkter från arbetsintensiva trädgårdsodlingar och kravmärkta kor, får och grisar.

För vi trivs ju bäst i öppna landskap, där korna samlas vid hagstängslen när skuggorna blir långa.

Vibeke Olsson är författare och pastor. Hon har skrivit flera böcker, bl a *Molnfri bombnatt*, och en roman-svit om Romarriket.

DU BEFINNER DIG – HÄR!

STORSTÄDER FINNS det ett stort antal kartor inramade och placerade på strategiska platser. I vår huvudstad har jag nog stannat vid kanske inte alla, men bra nära. Min samling av stadskartor börjar i och för sig växa på skrivbordet, men det är oftast så mycket bättre att se kartorna på plats och inom glas och ram. Mitt i livet och stadens brus är de placerade på stolpar, i gatuhörn och vid stadens stora torg. Och på alla dessa kartor lyser alltid en röd punkt som en fyr i mörkret, "Här befinner du dig just nu!" På en plats i Borlänge har punkten till och med en inmonterad glödlampa som lyser när man trycker på en knapp, åtminstone var det så när jag pendlade dit under gymnasieåren. Kanske var det då min passion för kartors röda punkter grundlades. De säger något viktigt även om våra liv.

Jag skulle vilja träffa den som formulerade den trösteriska hälsning som möter oss här och där och kan hälsa oss även när vi är vilse i livet: HÄR BEFINNER DU DIG JUST NU.

Ja, men är det inte fan-

tastiskt? Dessa enkla ord kan förvandla min dag. Om allt annat är förvirrat, försenat och förtvivlat, så är åtminstone det sant. En stor röd punkt någonstans på denna karta berättar en sanning om mitt tillstånd. Jag sätter fingret mitt i punkten och förblir där medan jag letar vidare. Trycket på fingertoppen skickar en hälsning genom hela kroppen. Jag finns och befinner mig just här precis nu. Det är sant.

Med utmattad blick flackar jag över kartans virrvarr av vägar och gränder. Fingret ligger kvar på punkten som ett konkret bevis på att jag fortfarande finns. Dessutom börjar irritationen över att inte hitta lägga sig och pulsen återgå till det normala. Såja, får jag säga till mig själv, lugn och fin, lugn och fin...

Så börjar jag skönja vägarna jag gått för att komma fram till den röda punkten, det ställe jag befinner mig just nu. Oftast har jag tagit för många kringelikrokar, men som sagt: jag är här nu. Hur jag tagit mig till denna fasta punkt blir mindre intressant. Desto viktigare är hur jag går vidare. Det finns oftast ett mål för

vandringen. Stoppet vid kartan handlar om något annat än "fönstertittarsjuka". Det är min enda möjlighet att hitta vidare.

Så börjar det klarna. Mattheten försvinner och jag ser målet framför mig. Jag gör upp en strategi, tittar efter kännetecken, skyltar och namn på gator. Så fortsätter

Latitud N 55° 56.077'
Longitud E 013° 32.628'

min vandring. Med en aning av tillfällig oro släpper jag den röda punkten med mitt nu domnade finger. Jag tror mig veta vägen från denna stund och en bit fram. Tills det dyker upp en ny karta på andra sidan stan....

Den röda punkten kan berätta att det inte är försent att nå sina mål. Det är en bit kvar och resan är inte över. Ingen enda har hitintills byggt en koja och stannat vid kartan. Även om det vore frestande ibland att förbli i den trygga vissheten "Här befinner du dig just nu!"

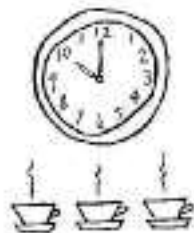
Att ärligt besvara de fyra frågorna om glädjen, förtviv-

lan, fruktan och kärleken kan vara som att hitta den röda punkten i sitt inre landskap. I svaren finns något som säger var vi befinner oss just nu, och även en del om vägen hit.

Men det bästa av allt är att vägen fortsätter. Den ärliga viljan och längtan som finns på mina papperslappar kan med ett häftstift nitas fast vid den röda punkten i tillvaron. Men nu ska jag, med allt jag är och har, hitta vidare på vandringen. Dra upp mål, se riktningen och fortsätta på den resa som fört mig hit. Det är inte försent. Men ibland behövs en paus för att avläsa var jag befinner mig i livet. Mina personliga iakttagelser kan bli till vägledning.

Det kan krävas en hel del mod för att vandra vidare. En del av reflektionerna gör ont, annat behöver skalas bort, vissa sträckor blir lättare att gå och för många kan en sorg över det flyktiga livet bli allt för påtagligt. Vi har alla vår historia, men också en framtid. Din resa är unik. Men behovet av tröst och vägledning kan vi dela.

Britta Hermansson är pastor och riksevangelist inom Missionskyrkan. Texten är från *Yttre tryck och inre vila*, Bokförlaget Libris.

Tiekaffe

5/6 kl 10:
"Ut i det blå"

Välkommen Du också!

Sedan gör Tiekaffet sommaruppehåll till den 11 september.

Trevlig sommar!

Ringsjölördagarna Lekar och andakt vid Ringsjöns strand

Gemenskap, fika och andakt på Österkyrkans sommarhem i Gamla Boo.

Lördagar jämna veckor kl 15, från den 27 juni t o m den 22 augusti.

Välkommen till Ringsjölördagarna!

"Låt dig inte slitas
mellan igår och imorgon.
Lev alltid och endast
i Guds idag."

Dom Helder Camara

Betelkyrkans
församling
samarbetar
med

Studieförbundet Bilda
för kyrka och samhälle

**Församlingens
bankgiro 5351-7330
Betelkyrkans Ungdoms
bankgiro 163-0938**

Det är vi som gör betelkyrkan.com

STEFAN Åkesson, samordnare **Håkan WIKLUND**, information **ANDERS Davidson**,
texter och layout **Lars-Åke TÅGERUD**, foto **Tyck till!** redaktionen@betelkyrkan.com

Välkommen att **fira** **Gudstjänst** i Betelkyrkan!

Juni

7 Sö 10.00 Gudstjänst med nattvard
Predikan Sven-Ove Svensson,
sång Trio.

14 Sö 10.00 Gudstjänst
Predikan Maria Johansson,
lovsång.

21 Sö 10.00 Gudstjänst i Vanneberga
(Se annons)

28 Sö 10.00 Gudstjänst
Predikan Maria Johansson,
lovsång.

Juli

5 Sö 10.00 Gudstjänst med nattvard
Predikan Maria Johansson,
sång Nils Bertilsson.

12 Sö 10.00 Gudstjänst
Predikan Maria Johansson,
sång Maria Johansson.

19 Sö 10.00 Gudstjänst
Predikan Sven-Ove Svensson,
lovsång.

26 Sö 10.00 Gudstjänst
Predikan Sven-Ove Svensson,
sång Cecilia Åkesson.

Augusti

2 Sö 10.00 Gudstjänst
Predikan Eva Westholm,
lovsång.

9 Sö 10.00 Gudstjänst med nattvard
Predikan Sven-Ove Svensson,
lovsång.

16 Sö 10.00 Gudstjänst
Predikan Maria Johansson,
sång Monica o Anders Netterheim.

23 Sö 10.00 Gudstjänst
Predikan Sven-Ove Svensson,
Isång Manskör.

Betelkyrkans församling i Höör bildades 1969 genom sammanslagning av Svenska Missionsförbundets och Svenska Baptistsamfundets församlingar Betania och Betel i Höör. Den sammanslagna församlingen blev Sveriges första *ekumeniska* församling. Kyrkan byggdes 1935 och byggdes ut 1994-95.

Ekumenik betyder *hela världen, strävan efter kristet samarbete* eller *kristen enhet*.

I samverkan med Svenska kyrkan och Charisma har vi regelbundna andakter på Björken, Åtorp och Kungshällan. Från Betelkyrkan är Maria Johansson, Sven-Ove Svensson och Inga Frostemark ansvariga.

Bekymmerslös

FINNS DET NÅGON MÄNNISKA som är helt bekymmerslös och fri ifrån problem? Jag tror inte det. Vi har alla våra ok och bördor att bära. En del av dem är tyngre än andra, så att man nästan dignar under dem.

Ändå uppmanar Jesus oss i Matt 6 att vi inte ska bekymra oss för mat och kläder. Han beskriver hur Gud ger fåglarna mat och kläder utan att de skördar och samlar in. Inte heller blommorna eller växterna behöver bekymra sig. Gud klär naturen på nytt varje vår och sommar, utan att den behöver oroa sig över om det kommer att ske igen. Men en del träd och växter har nästan gått under av tung snö och en tuff vinter, innan våren kommer och smälter bort deras bekymmer, och låter dem få en ny klädnad.

En del av oss bekymrar sig mer än andra. Visst är det väl så att något som kanske inte är ett bekymmer från början blir det, när du börjar att oroa dig och ägnar din tid och tanke åt över hur det ska gå. Då kan det växa till stora berg som kan bli svåra att bestiga och som kan göra dig handlingsförlamad.

En av våra sommarpsalmer börjar så här: *“I denna ljuva sommartid – gå ut, min själ, och gläd dig vid den store Gudens gåvor.”* När sommaren är här får du *“släppa ut”* din själ och låta Gud fylla dig med ny energi och kraft med hjälp av solen och värmen som kan lysa in i själens mörka gömmor.

Vi blir nog aldrig helt fria från bördor och problem, men det finns en som har lovat att

vara med och dela och bära bördan tillsammans med oss. Vid Jesu fötter får du lägga ner dina bekymmer och då kommer du att märka att bördan lättar.

Jesus säger vidare i Matt 6 att *“var dag har nog av sin egen plåga.”* Varför då bekymra dig om saker som ligger i framtiden, som du kanske inte ens kan påverka? Att ta en dag i taget, ett ögonblick i sänder, kan hjälpa många gånger.

Det kan vara lättare under sommaren att stiga åt sidan, sätta sig ner på en klippa eller i gräset och se på problemet från ett annat håll. Men även att du för en liten stund kan njuta av naturen, fågelsången, blommorna och solen som värmer din kropp. I denna stund får du tillåta dig att vara bekymmersfri och lätt i sinnet.

När du bekymrar dig mindre för det du inte behöver får du också mer kraft över till det som verkligen behöver din kraft.

Ta emot solen och Guds ljus som vill lysa upp din trötta vintersjäl och ge dig ny kraft. Minns att *“var dag har nog av sin egen plåga”* – och glädje.

Maria Johansson är pastor i Betelkyrkan.

Betelkyrkans församling Höör

Eriksgatan 6

Expeditionstider:

Sven-Ove Svensson, ti 9–11

Maria Johansson, on 13–14

Telefon: 0413-214 51

kontakt@betelkyrkan.com

Församlingsföreståndare och pastor

Sven-Ove Svensson, tel hem 204 04,

mobil 0706-70 20 92

sven-ove.svensson@betelkyrkan.com

Pastor

Maria Johansson,

mobil 0709-94 53 20

maria.johansson@betelkyrkan.com

Ansvarig utgivare

Martin Wiklund, tel 257 85

martin.wiklund@telia.com

Kvinnofrukost

Karin Forsberg, tel 260 08

Tiekaffe

Inga Frostmark, tel 205 66

Reflexen

Karin Andreasson, tel 235 39

Missionskommittén

Marianne Luc, tel 225 04

Betelkyrkans Ungdom

Ordförande

Eva Tågerud, tel 222 21

eva.tagerud@betelkyrkan.com

Söndagsklubben

Cecilia Åkesson, tel 551 341

Barnmusiken

Karin Andreasson, tel 235 39

Levande Verkstad

Marita Frostmark, tel 207 33

Nyingscout och scout

Magdalena Jeppås, tel 290 57

Tonår

Håkan Nilsson, tel 272 58

Välkommen till Vannebergamötet

midssommarhelgen den 20-21 juni 2009

Plats: Vanneberga backe, Vanneberga, utanför Vinslöv.

Vilka kommer? Du – och du och du och dina vänner, släktingar, grannar... Rune W Dahlén, Bertil Svensson, Lukas Ternborg, Charlotte Rosengren, VM-Gospel under ledning av Dan Rosengren

Vad händer? **Midsommardagen** 11.00: Högtidsgudstjänst
14.00: Missionsgudstjänst, 14.00: Barnmöte, 18.00: Sång- och musikgudstjänst **Söndag 21/6** 11.00: Avslutningsgudstjänst med nattvard

Komplett program på www.sg.missionskyrkan.se

